



ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа



Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить СЛОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1938

ЗМІСТ:

Діти (Часть 3. док.)	115
Горядок Студії	117
Єдність в Діяльності	118
Насіння	118
Викуп	119
Його Імя	121
Єдність в Чині	122
Бунтівники	123
Співтовариші	125
Організація (Часть 1.)	126
Правило	127

© W.T.D. E.T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми” — *Ісаї 54: 13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датець життя для усіх створінь; що Льогоє був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірн Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усія творива й полад усі імена і, одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незлого Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

“ЙОГО УЛЬТИМАТУМ”

Середній період свідчення, від 6-го до 14-го серпня є названий “Його Ультиматум”. Вість поміщена в книжці “Вороги” є дуже відповідна до цього назвися, й тому ся книжка разом з ще одною нішою книжкою з серії книжок будуть офіровані обидві за 50 ц. Се буде пора на ваканції від щоденного заняття більшої частини людей, отже всі браття повинні постаратись щоби їх ваканції також припадали на сей сямий період. Се уможливити всім таким предложити багато більше часу на доручення Господнього ультиматуму перед скоро-находячою остаточною війною. Ся пора буде велики відповідна для праці по фармах. Если вам треба книжок, то просимо замовлення заслати скоро. Також робіть прогнотешення на території, і т. п. Ваші рапорти будуть очікувані із заінтересованнем, для запису.

ВАКАЦІЯ

Тут подаємо повідомлення що Фабрика в Брукліні буде заперта на два тижді, від суботи, 30-го липня аж до неділі, 14-го серпня. Се уможливити Бетель фазілії перервати постійну працю тут в фабриці й в Бетель і стати разом з іншими вістниками повинні

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито ніякий й відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохоче до уважного й критичного розсаджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вписуєть \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Зарубіжні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для оідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислазьмо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмениу аналізію кожного року. **Увага для передплатників:** Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислазьмо, хіба що о се попросить. Змінени адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислазьмо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Царства у полі праці Господньої. Отже всі збори нехай замовляють наперед запис літератури котрий має вистарчити не лише на час в котрій Бетель дім буде запертий але також аж до кінця місяця серпня. Се ви є прошені зробити досить наперед, так щоби уможливити нам вислати всі замовлення перед днем заперти фабрики, 29-го липня.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал “Вістник Потіхи” від тоді до бюро приходять много листів в котрих браття деякі, а переважно ті, що отримують “Вартову Башту” просять, щоби “Вістник Потіхи” також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що в “Вартову Башту”, є зроблені старання котрі уможливають Товаристві вислати журнал Вартову Башту даром. Ся ліста є так названа: “убегі в Господі”, однак такого старання не зроблено на “Вістник Потіхи”, отже всі що бажають заримірувати сей журнал мусять прислати його належитість, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до цього журналу в Англіійські моці і в інших, а не тільки в Українські.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Серпень, 1938

№ 8

ДІТИ

"Пустіть діток, не з'уражайте їх прийти до мене, бо таких царство небесне." — Маттея 19: 14.

ЧАСТЬ 2

Є загально правда, що в зборі де діти відділені від старших, то збір або члени його, хто возьме такий напрям, не показують поступу в дусі і службі Господній як повинні. Ще інший факт є певний: Що Господь ніколи не благословив літератури приготовленої спеціально для научення дітей з Біблії. Жадне сотворіння не має власти змінити спосіб представлення Слова Божого; і якою властю може якийсь чоловік або жінка видати літературу для научення дітей з Біблії? Се є безперечний факт, що всяка така література, що була приготовлена і представлена для ужиття, була більше подібна світській методі чим дійсному наученню з Біблії. Правда повинна бути написана в такий простий спосіб, щоби кожда особа могла зрозуміти мову її. "Високого стилю" мова з многими прикметниками, яких часто уживають писателі, приносить замішання в думках старших людей як і дітей. Така метода писання, як і дитиняча мова, є цілком не в гармонії з наученням Біблії.

²⁵ Що збір Божих людей повинен робити дітям, що їх родичі не є посвячені і коли ті діти бажують вчитися з Писання? Если родичі, що не є посвячені Господеві приводять своїх дітей до збору посвячених і шукають правди, то їх не треба відвернути, але їм треба дозволити сидіти на зібранні з іншими дітьми посвячених родичів і вчитися скільки вони можуть. Постарайтеся, щоби діти заховувались порядно, і если вони питають питання відносно розбираючого предмету, тоді провідник дасть ясну відповідь виразними словами. Се як раз те що Ісус чинив. Замість той наведений текст в котрім Ісус говорить про дітей мав попірати віддільну студію для дітей, то він як раз учить протівно. Коли Ісус сказав: "Пустіть діток, не з'уражайте їх прийти до мене", то під сим він розумів, що ті, що придуть до Нього, або до членів Його тіла, повинні бути трактовані ласкаво і з розвагою і дати їм поміч. Маленькі діти були притягнені до Ісуса тим, що вони чули і навчилися, і коли хтось із старших людей хотів відвернути їх від Ісуса, то він сказав: Не перешкажайте їм прийти до мене. Царство небесне для тих, що шукають мене. Так мусить бути і сьогодні, если дитина має притяг до Господа або Господніх людей, очевидно з ласки Божої, то він і дасть

їм ласку зрозуміти правду. Хто скаже, що се не є Божий спосіб притягнути дітей до Господа? Ісус сказав: Ніхто не може прийти до мене кого Отець мій не притягне." (Йоана 6: 44) Бог може притягнути дітей як і дорослих непосвячених до своїх людей, і через них до Господа Ісуса, і коли ті діти придуть, то їх треба вважати як чужосторонних разом із дорослими.

²⁶ Защитники віддільної школи для дітей сильно напірають щоби дальше продовжати такі студії, і пишуть до "Вартової Башти" і наводять повисші слова Ісуса яко попертя його позиції. Але очевидно вони в сім помиляються. Ісусові слова не підпірають сього заключення, але є якраз на протівній стороні аргументу. Если Ісус одобрував віддільні школи для дітей, то він повинен був сказати щось своїм ученикам про се. Він не приказав їм взяти сих малих діток до віддільної кімнати і дати їм потрібне научення. Замість того, Ісус положив свої руки на дітей, і показав своє заінтересовання в них; і тоді він відійшов. Так і тепер коли діти непосвячених приходять до храму помазанників, шукаючи Господа, то не відпихайте їх, але вживайте те, що Господь постарався для помазанників щоби помочи і потішити дітей, посадивши їх на зібранню, і нехай вони знають, що є лишень одна вість для всіх, без взгляду на вік, расу або попередний стан. Если діти будуть чути те, що подобається їм, то певно вони пійдуть до дому і будуть розказувати їх непосвяченим родичам, що вони знайшли добро, і сим нахилять ум своїх родичів до добра.

²⁷ Повисше згадана посвячена одиниця, котрої лист сильно попірає віддільну студію для дітей, дальше представляє свій аргумент в сих словах: 'Мої родичі є початкуючі в правді як і я, і ми не можемо студіювати в дома.' Інший знов каже: 'Моя мама працює цілий день і вона так змучена, що вона не годна наувати мене, а тата ми не маємо; він умер.' Інший знов каже: 'Я не можу винести ніякого добра із студії з дорослими бо діти ніколи не мають нагоди питати питання, бо кількох старших все балакають. Если хто з Господніх дітей може перепроваджувати студію, то чому ми не можемо мати нашої власної маленької студії?'

²⁶ Відповідаючи на повисший аргумент за і проти, завважмо, що всі родичі мають якесь знання правди і напевно можуть передати те знання своїм дітям; що родич посвячений Богу ніколи не дозволить нічому перешкодити в навченню своїх дітей, що ніхто не повинен бути так сплячий і змучений, щоб нічого не сказати про Боже ласкаве розпорядження тим, що люблять Його. Если не можна в ніякім іншій часі, то бодай під час їди можна сказати дещо про Єгови, Царя і царство яко єдине средство охорони і спасення. Те, що родичі навчилися, вони можуть переговорити з своїми дітьми і разом шукати знання. Если родич дійсно оціняє важність Божого царства, то він буде старатися кожний день посвятити навчати своїх дітей, і коли прийде час на студію, він возьме з собою своїх дітей. Се що дитина опрокидає, що "за багато дорослих говорять всегда", є часто правдою. Декотрі дорослі йдуть студіювати і дуже багато говорять, без вираження дійсної думки. Се є самолюбне бажання сяти, а не ділати на добро іншим і на славу Господню. Любов до Бога і Його царства повинна мати взгляд до всіх присутних і ділати для найбільшої користи всіх, і кермуватись в спосіб щоби Боже ім'я й Слово святилось, а не сотворіння.

²⁷ Щодо віддільної школи в котрій мавби хтось з старших дітей навчати: Се не є справа до рішення для Божих помазаних людей. В їх припорученню нема зазначено такої провізії, і если би збір або комітет робив таке розпорядження, то се противилось би виразним условинам припоручення посвячених і Писанням відносно того ж. Однак если молоді люди самі бажать зібратися і розбирати слово Боже і Його заміри й Його царство, тоді ніхто не повинен перешкоджати. Се булоб далеко краще для них чим вчати на ріжні безумні партії, як недільні школи і т. п. Однак трудність в сім є та: Чи ті діти або молоді люди посвятилися студіювати Слово Боже? і чи є між ними хтось відповідний давати таке навчання? Если таке зібрання малоб бути лише напозір, в дійности щоби зібратися і мати "добрий час", тоді лучше оминати се. Чоловік, без огляду на вік, вповні посвячений служити Господеві, мусить поступати після условинів свого припоручення зазначеного в Писаннях. Отже если є який відповідний молодик перепроваджувати студію, то його місце є в студії між дорослими і в полю служби. Припоручення дане Господом не уповажнює його запроваджувати студії для молоді й вживати сього яко вимівку до занедбання сповнити условини припоручення даного Господом. Если на таких студіях молодих вживається та сама література що і на студії дорослих, то чому тоді мати віддільну клясу? Если число на студії за велике щоби кожний міг брати участь, тоді мати таке зібрання в кількох місцях щоби дати нагоду всім брати участь. Сим не розділюється кляси. Такі

студії повинна перепроваджувати відповідна одиниця після значіння Писань.

²⁸ Чи не повинні помазанники іти й знаходити дітей непосвячених родичів і старатися привести їх до правди, і до царства? Господь так не научав. Припоручення дане Його людям є "проповідувати сю євангелию царства яко свідоцтво"; і тут нічого нема сказано про навернення людей світа. Если діти посвячених шукають правди, то певно, що посвячені повинні допомогти їм дістати її; але вишукувати дітей і старатися поставити правду в їх умах, то се не є припоручення помазанників. Як про се повисше сказано, дорослі й діти повинні йти разом. Господь приказав своїм свідкам: "Пройди серединою міста... та поклади знак на чолах у людей (що хотять розуміти), що зітхають і сумують." (Езек. 9: 4) Часом буває що навіть мала дитина може бачити гидоту на землі між релігійоністами, і вони стогнуть і плачуть за римось крацим. Їх молодий ум часто є більше дорослий чим многих старших віком і вони оціняють більше правду й справедливість. Отже без ріжниць на вік, хто має уши до слухання лїстки царства, тому треба сказати правду оскільки є нагоди. Если дорослим і дітям кажеться правду разом і в той самий час, тоді часто діти зрозуміють сі правди з Писання скорше чим дорослі. Часто дитина чує і читає літературу про царство і скоро зрозуміє правду, і напевно така дитина дістала "знак" на її чолі без огляду на вік. Знов інші діти не зважають що говорить про Господа і Його царство. Двоєкі діти можуть бути в одній родині. Декотрі радо приймають знання або знак правди на свої чола або в умі, інші ж відвертаються. Що є такі діти, котрі будуть мати нагоду чути правду і не схотять прийняти духового навчання про Єгови і Його Царя і царство, то се запевняють писання. Щодо таких дітей, то свідки Єгови представлені через мужа в лїнійній одежі і з писарським приладом при його боці, не можуть бути відвічальні, що вони не хотять слухати або зважати на правду; і се також Єгова признав у своїм данім приказі євому Виконателеві, а іменно: "А другим сказав — так, що я чув: Ідіте позад його городом та убивайте; нехай не милує око ваше й не щадить; і старого й молодика, дівичю, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од моєї сьватині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом." — Езек. 9: 5, 6.

²⁹ Що діти непосвячених не хотять користати зі 'знаку на чолах' за се не можна винувати свідків Єгови, але треба винувати непосвячених родичів, котрі відмовилися слухати правди і також перешкодили і своїм дітям почути вість коли вона була представлена перед них. "Діток їх вбивати муть в їх перед очима; домівки їх пограбують, жінок збезчестять." — Ісаї 13: 16. Гл. також Осї 13: 16.

²² Нам завжди треба поступати після науки яку Бог дав у своїм Слові, котре є нашим певним і звершеним провідником. Если діти приходять з дорослими, і поводяться чужо на зібранню, таких щиро треба витати з їх старшими і нехай вони користають з досліджування Слова Божого, кожний після міри здібности зрозуміти правду. Єгова зробив провізію для проголошення свого імя й царства для всіх, що бажають чути. Як є один Бог, і один Господь і Спаситель, Ісус Христос, так є одна організація котра служить слугам Царства Бога Єгови і Його Царя.

ПОРЯДОК СТУДІЇ

²³ Ціль такої студії є одна, а іменно, поінформувати присутніх о правді й сим чином воружити всіх любимців Бога поклонятися Йому в душі й правді й в послушенстві до Його приказів. Нехай же всі, що мають уха до слухання будуть запрошені на зібрання Божих людей, включаючи і обходження памятки Спомену, бо ті, що не беруть участи, можуть бачити чому інші беруть Спомен і значіння його. Се була важна справа, що діти мали бути навчені щодо значіння пасхи, рівнож важним є тепер научити дітей про значіння пасхального Агня, Ісуса Христа, котрий взяв на себе гріх світа. (2 Мойсея 12: 26, 27; Йоана 1: 29) Божим типічним людям дано приказ научити їх дітей о сій правді, і поза типічні люди є предметом того самого закона і приказу. На всіх зібраннях, де діти є присутні і дитинячого уму, тоді руководячий зібранням, яко вступ до студії, повинен вкоротці зазначити замір Єгови який тепер виконується. Дві мінути можна посвятити на се з початку кожного зібрання, і если пресідник студії не має відповідних слів, тоді він може повторити слідує, а іменно:

"Жиемо в часі великої небезпеки. Сатана, Диявол, противник Бога і ворог чоловіка, стягнув всяке горе, смуток і терпіння на світ, і тепер прийшов кінець його організації й його лукавому правлінню. Велика криза прийшла на світ, тому що Єгова, Всемогучий Бог, окоронував Ісуса Христа, свого Царя і Правильного Володаря світа, і котрий створить порядок з замішання і наділить благословенствами тих, що поклоняються Богу в душі й правді. Вскорі Він знищить лукавих і вповні оправдає імя Єгови. Всі люди землі тепер розділюються на дві класи. Отже кожний чоловік мусить бути з одної або з другої класи. Ті, що по стороні Господа, і котрі є послухні Йому, називаються "вівцями", коли ж ті, що остають по стороні Диявола і його організації, є названі "козлами". Армагедон, котрий уже близько, довершить знищення "козлів". Вівці, або послухні одиниці, знайдуть охорону і спасення від Господа. Всі послухні мусять бути свідками для імени і царства Єгови Бога, і в сій роботі свідочтва помазанники мусять провідничити, і всі що люблять Бога і Його царство мусять іти тією самою дорогою. Бог дав

приказ, що зараз перед Армагедоном по цілім світі дасться свідочтво усім народам і людям доброї волі, щоби вони дістали осторогу проте що має прийти на світ і щоби вони вткали до царства яко єдиного місця охорони. Се зібрання Божих людей є для того, щоби студіювати Його Слово, щоби ми могли лучше виконати Його прикази. Нехай кожний присутній, включаючи всі діти, оцінять важність і урочистість сїєї оказії і пильно студіюють, щоби навчитися як найбільше, що допоможе їм доказати їх невинність до Єгови і служити Його царстві. Те що ми навчимось тут з Господньої руки, ми повинні, у своїм часі, нести те знання иншим, щоби імя Єгови було проголошене і знане по цілій землі. Нехай всі памятають, що Всемогучий Бог, Сотворитель неба і землі, постарався о царство, котре є єдиною надією людей землі, і що наш найбільший привилей є дістати знання, в розуміння і оцінення нашого споріднення до Бога і Його царства, і щоби проголосити Його велике імя й царство. Для сїєї цілі ми зачнемо тепер нашу студію."

²⁴ Кілька подібних слів з початку студії принесуть більше користи чим співати пісні, в котрих часто виражується те що не є в гармонії з правдою про Боже царство. Сі основні правди можуть зрозуміти навіть найменші діти. Если би сих дітей навчали їх родичі і старші, тоді вони малиб далеку більшу повагу до родичів і більше оцінення значіння правдивого почитання Бога і Його Царя. Всі на стороні Господа повинні стояти сильно разом, і рама в рамя, служити разом як одно тіло, і цілковито посвятитися Єгови й Його царству. "Єрусалим" є одне з імен що стоїть за організацією Божих людей, або тих, що по стороні Господа. Відповідні до сього часу є слова псалміста: "Єрусалиме! Збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, імя Господне прославляти! Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового. Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю." — Пс. 122: 3-9.

КОРИСПОДЕНЦІЯ

Всі браття повинні писати до Товариства в Англійській мові коли лише можливо. Листи писані в чужій мові, як в Італійській, Грецькій, Польській, і т. п., вимагають багато більше часу при догляді до них. Отже піддаємо сугестію всім зборам інших мов чим Англійським, щоби вони виборали на секретари молодого брата або сестру котрі можуть говорити й писати обидві мови, Англійську й їх рідну мову. Такий брат або сестра може писати до Товариства по Англійськи, лист бувши диктований в їх рідній мові через директора. Коли лист бувши написаний в такий спосіб, то все має бути підписаний зборовим слугою. Сей спосіб переписання листів ускорить догляд наших листів й замовлень.

ЄДНІСТЬ В ДІЯЛЬНОСТІ

(Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го квітня, 1938.)

"Дух Господа Єгови (спочив) на мені, бо Єгова помазав мене... проповідувати... день вілсти Бога нашого."
— Ісаїя 61: 1, 2. Ротердам.

ЄГОВА оголосив свій замір виконати 'своє діло незвичайне', і Писання як і зовнішні свідчення доказують, що прийшов час коли Єгова виконає або сповнить своє діло незвичайне. Рівнож Єгова тепер ясно показує, що перед виконанням свого діла незвичайного, Він виконує своє діло дивовижне. Його діло незвичайне як і діло дивовижне принесуть Йому оправдання Його імя. З огляду на факт, що його помазанники на землі перебувають в несовершеннім організмі і можуть забути свою задачу і свій обов'язок до Господа, тому Він робить натиск на сю важність много разів у своїм Слові. Імя Єгови мусить бути вивисшене в серцях Його сотворінь, щоби вони знали і оціняли, що Він є єдиний правдивий і всемогучий Бог. Тому Він велів своєю пророкові Езикієлові повторити много разів слова: 'І визнають, що я Єгова.'

Місія **Вартової Башти** є допомогти тим, що любять справедливість, більше познакомитись з Богом Єговою і Його замірами і більше оціняти їх споріднення до Всевишнього і їх задачею які вони мусять тепер сповняти. Хоть **Вартова Башта** часто звертала увагу своїм читачам на задачу яку свідки Єгови мають виконати, то здається що ще є читачі, котрі мають трудність побачити величність тієї роботи яка має бути виконана, і зрозуміти свою задачу і споріднення до неї. Вони мусять мати якусь вимівку, хоть не є оправдані нею. Отже як здається, се є задача **Вартової Башти** від часу до часу зробити натиск на обов'язок і задачу яку Господь положив на тих, що згодилися чинити Його волю і котрим Він дав участь у помщенню за Його святе імя.

Через много роки Божий нарід практикував релігію, бо він не знав нічого иншого. Тепер, коли Господь відокрив своїм людям що релігія є знарядом Сатани ужита для зневаження Божого святого імени, тоді помазанники не лише оминають релігію, але вони радісно звертають увагу иншим на різницю між релігією а Християнством і указують, що релігія є ворогом Бога і чоловіка, і що ступати слідами Ісуса Христа, се властивий напрям. В минулім часі ті, що посвятилися Богу на підставі теорії, що їх спасення є найважнішою річю, вірували що їх задача була приготувати себе для вічного спасення щоби вони могли з величністю увійти у вічну славу. Се є цілком на місці для помазанників звернути їх серця до небесного царства і його слави, і виглядати з великою надією й радістю вічних благословенств які вони наслідять з Ісусом Христом в небі, але є ще инші річі над якими вони мусять поважно застановитися, і є певні задачі які вони мусять вірно виконати, і се все вони мусять стрінути нім вони можуть

увійти у вічне життя з Господом Ісусом Христом.

Повисше наведений текст з Ісаї відноситься до покликаних одиниць, що прийняли помазання святого духа. Отже той текст відноситься до членів тіла Христового, себто, до Його "маленького стада", і кождий з помазанників, очікуючи на день прославлення, говорить словами тексту і чує як инші кажуть, "Дух Господа Єгови (спочив) на мені, бо Єгова помазав мене... проповідувати... день пімсти Бога нашого." Се божественне припоручення ясно говорить, що хто прийме його, той мусить бути активним; а що се припоручення відноситься до всіх членів тіла Христового, тоже воно значить повну і цілковиту єдність в діяльності. Єгова є Бог порядку, справедливости і гармонії, і кожде сотворіння, що бажає полишитися в Його організації, мусить бути порядне, справедливе, і ділати гармонійно з Господньою організацією під розказом Ісуса Христа. На важність свого часу, і обов'язок завітуючих людей Божих не можна зробити надто великий натиск. Ми мусимо пам'ятати, що давно виражений замір Єгови прийшов до вершка, і що Його сотворіння які мають до діла з Його роботою мають найбільшу відповідальність як яка коли спочивала на сотворіннях землі.

Бог велів Мойсейові і иншим пророкам повторити своїм типічним людям те, що Бог зробив для них. Тепер Божі люди повинні часто пригадати собі що Єгова зробив для них, забравши їх з сатанського світа, визволивши їх від релігії, і давши їм видіння свого царства і цілі його. Божі помазанники були вибрані Ним і були введені в храм, і тамошні благи остались додатковою відповідальністю. "Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він жити ме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, святощами храму твого." (Пс. 65: 4) "Щасливий, хто жие в домі твоім! По віки будуть тебе хвалити!" — Псалма 84: 4.

Будучи в Його організації і отримавши одкриття многих Його пророцтв, помазанники стоять на високих місцях вивисшені Господом. Тут буде корисним поглянути назад на дорогу якою Єгова провадив людей і чому помазанники дістались до такої ласки і відповідальности.

НАСІННЯ

Всесвітна організація Єгови була дещо занепокоєна з причини захланного бунту Люцифера. Ангели великої сили і слави полишили їхні відповідальности і прилучилися до зради лукавого і бунту проти Всемогучого Бога. Совершенний чоловік прилучився до Диявола, і ради справедливости Бог засудив чоловіка на смерть.

Та, понад усе, імя Всевишнього було зневажене і обчернене напрямом сих бунтівників. Тоді се сталося, що Всемогучий Бог замірив впровадити в життя "своє насіння", через котре всі роди землі будуть мати нагоду дістати благословенства життя; що Він збудує столичну організацію "Сион" і зробить її своїм домом; що Він установить царство через котре Він знищить усіх лукавих і дасть благословенства життя усім послухним, і що те Насіння також буде помазаним Царем і Оправдателем Єгови. Єгова призначив довгий період часу на виконання свого заміру, і протягом того часу Він дозволив злобним бунтівникам остатися при життю, заявивши, що у своїм часі Він знищить їх і возвелить і проголосить своє велике імя по всій землі. Тепер Його імя проголошується як сповнення Його зазначеного заміру, і се мусить виконатися зараз перед знищенням лукавого. — 2 Мойсея 9: 16.

* Час робить натиск на важність виконання Його замірів, і мати привилей бути активним в Його організації в тім найвищим часі і мати участь у виконанні Його "дивовижного діла", то сього привилею не можна описати людськими словами. В минулих часах, коли люди гляділи на людське спасення як на найбільший замір Єгови, їх очі були замкнені і вони не бачили більших річей, і тому такі люди не мали видіння о царстві, що воно доконає відносно оправдання й прославлення Єгового славного імя, і ту безграничну радість яку воно принесе сотворінням котрі через цілі віки були вірні й правдиві Всемогучому Богу. Спасення чоловіка є важною річю для сотворіння, але воно є дуже малої ваги коли порівнати з оправданням імя Всевишнього. "Всі народи перед ним — ніщо, менш пустого нічого значать вони в його. Так кому ж ви уподобите Бога й хто йому рівня? Чи то ж ви не знаєте? чи ви не чували? хиба же вам не говорено від початку? хиба ж не навчилися із основ землі? Се ж він є той, що над кругом земним престолує, а живущі на йому — хиба тільки, як саранча перед ним; він простер небеса, мов намітку тоненьку, й розширив їх, мов намет на житло. Він князів у ніщо обертає й суддів земних — у пусту марницю." — Ісаї 40: 17, 18, 21-23.

* Треба всегда пам'ятати, що се імя Єгови є зневажене, і що те славне імя мусить бути оправдане на віки. "Імя його вічне; доки сонця стане, буде імя його; в йому будуть одного благословити: всі народи будуть прославляти його. Благословен Господь Бог, Бог Ізраїля, що творить чудеса сам один тільки!" — Пс. 72: 17, 18.

ВИКУП

¹⁰ Чи викуп чоловіка не є першої ваги? і чи не є се найважніша наука якої всі інші науки міраються? Відповідь мусить бути заперечуюча; інакше спасення чоловіка ставилося б вище чим оправдання Єгового імя. Викуп не є тією

найважнішою доктриною котрою всі інші науки треба мірити. Ані се не є ключ яким всі інші науки міраються і котрим рішається їх правдивість. Найвищість Бога Єгови — се є та найважніша правда, і Його царство є ключем яким всі інші науки міраються, тому що се царство доконає Його заміру й оправдає Його імя. Викуп чоловіка, се другорядної ваги питання. Через століття релігії й релігіоністи затемняли те правдиве питання, але прийшов час і ми тепер ясно бачимо його. Релігіоністи казали і кажуть, що Бог простирає свої руки до чоловіка і благає його прийти до нього і спастися. Таке твердження не лише є неправдиве, але се дальше зневаження Єгового імя. Бог нікого не благає спастися; але він кладе перед чоловіком нагоду спастися і полишає чоловікові самому рішити що він буде чинити, і сим чоловік має нагоду доказати свою невинність до Бога. Диявол зробив визов Єгови чи Він може поставити на землі людей котріб позістали правдивими Єгови серед острих пробів. Бог вислав на землю свого Сина, Льюгоса, котрий стався тілом або чоловіком. (Йоана 1: 14) Терпіння Ісуса і всякого рода знуцання й переслідування з руки ворога, і Його вірність до Бога, аж до ганебної смерти, мало бути цілковитим доказом, що Сатана, Диявол, є ложником і повинен бути знищений. Ісус стався звершений через терпіння, і будучи вірним і правдивим Богу, коли Він переходив такі терпіння аж до смерти, і доказавши сим свою невинність, Він стався автором вічного спасення. Він також доказав, що Диявол є брехуном і буде знищений, і що Ісус Христос стався езекутором і має повну силу і власть убити диявола і всі його слуги. Тоді Бог зачав оправдувати своє імя, і тепер прийшов час докінчити те діло. "Хоч і Син Він був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершившись, стався усім, що слухають Його, причиною спасення вічного." (Жидів 5: 8, 9) "Колі ж діти сталися спільниками тіла і крови, і Він так само спільником їх, щоб смертю знищити того, що має державу смерти, се єсть диявола." (Жид. 2: 14) Колі Ісус знищить Сатану і всіх його слуг, тоді зверхність Єгови буде цілком установлена і Його імя на віки оправдане.

¹¹ Бог дальше доказав, що Сатана є брехуном і що Єгова є всевишнім, а свою могутність Він доказав через викуплення потомків Адама, запевнивши життя всім тим, що будуть послушні йому і докажуть їх невинність. Отже Він постарався, що життя Ісуса як чоловіка сталося викупною ціною для роду людського, отворивши для них спасення й життя. Се лишень Адам був на суді й був засуджений на смерть. Його потомки не були на суді. Той вирок був даний проти Адама, а не проти його потомків. Однак, його потомки походять від несовершенного Адама і народившись в грісі і грішниками, вони всі наслідили несовершенність. Всі потерпіли з Адамового гріха. Совершений чоловік Адам

стратив життя, і тому його потомки прийшли на світ без права до життя. Адам не може бути відкуплений і увільнений від вироку смерті без відкуплення Божого власного присуду, бо Бог не змінюється. (Мал. 3: 6) Однак потомки Адама, хоть підлягають смерті, то не спричинили свого власного переступу, але з причини насліддя, отже вони могли бути викуплені й дістати життя після Божої волі й заміру. Ціна викупу мусіла бути: життя совершенного чоловіка, бо потомки Адама прийшли під зіпсуття і смерть з причини поповненого зла совершенним чоловіком. Ніхто з людей на землі не міг відкупити дітей Адама, тому що всі були несовершенні. Коли Єгова післав свого любого Сина на землю і Він стався тілом, тоді чоловік Ісус посідав всі права людського життя і Він посідав те, що могло становити ціну викупу за потомки Адама. Ісус стався совершенним чоловіком, щоби Він був відповідний відкупити дітей Адама.

¹² **Викуп** значить "щось увільнити викупною ціною". (Стронг) Ся ціна має бути заплачена в цілі увільнення тих, що знаходяться під засудженням. Окрім інших річей, Отець припоручив Ісусові виконати те, що самий Ісус заявив: "За те Отець любить мене, що я кладу душу мою, щоби знов прийняти її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." (Йоана 10: 17, 18) Ісус умер як чоловік, но Бог воскресив Його зі смерті як духа. (1 Петра 3: 18) Уставши зі смерті, Ісус мав дальше право жити як чоловік, як се Він самий зазначив у повисіім тексті, але се не була воля Божя щоби Він се зробив, і позаяк Ісус все радувався чинити волю Божу, тому Він не взяв назад людського життя. Там у небі перед благальнею Він представив ціну або своє право до совершенного людського життя, яко офіру за гріхи, котрі тримають рід людський у підданстві. Його право до життя було як раз точною ціною потрібною, і для того Він віддав його яко викупну ціну за Адамових потомків; і представивши своє право жити як чоловік перед вблагальню, як офіру за гріх, Ісус, сією викупною ціною, стався властителем потомків Адама. (Йоана 10: 10) Викуп, се як раз відповідна ціна, що відповідає вимогам, і котра складалась з совершенного життя Ісуса Христа. "Офіра за гріх", се ціна викупу дана в заплаті за грішників. Написано є: 'Без пролиття крові нема прощення гріхів.' (Жид. 9: 22) Чоловік Ісус виляв свою життя кров, і Його право до людського життя є представлене в крові. Будучи пробуджений зі смерті, божественний Ісус представив ці. у викупу в небі, а іменно, право до людського життя, і заплативши сю ціну перед судещем справедливости, сим чином Він купив потомків Адама і стався єдиним правильним властителем їх. Тим то написано є: "Ви куплені ціною." (1 Корин. 6: 20) "Знаючи, що не тліним сріблом або золотом викупились од

марного життя вашого, від отців переданого, но дорогоцінною кровю Христа, як непорочного і чистого агця." (1 Петр. 1: 18, 19) Тоді викуп був доконаний і Ісус стався від того часу правильним властителем потомків чоловіка Адама.

¹³ Чи той викуп не принесе користи для всіх Адамових потомків і для самого Адама? Ні, він принесе користь лише тим, що вірують в Господа Ісуса Христа і слухають Його. (Йоана 3: 16, 17) Адам не міг бути викуплений, тому вирок проти нього був остаточний. Тим що ніякий присуд не був даний проти його потомків, отже вони були предметом викупу; однак сей викуп не принесе користи для кожного, але лише для тих, що вірують в Господа Ісуса Христа і виконують Божу волю. "Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." (Йоана 3: 35, 36) Згідно з сим написано: "Як Син чоловічий не прийшов, щоби служено Йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих." (Мат. 20: 28) Отже безперечне заключення є, що Ісус дав себе яко викуп за многих, що повірили в Нього і слухають Його.

¹⁴ Але чи писання не кажуть, що Ісус дав себе яко викуп за всіх, щоби свідкувати всім у своїм часі? Ні, писання сього не кажуть. Слова "за всіх" не знаходяться в тексті але є додані перекладачами. Той текст звучить: "Котрий дав себе яко викуп для добра всіх, свідкування врятування своїми; для котрих я був назначений вистителем і апостолом, (я говорю правду, а не лож учителем поган у вірі і правді." (1 Тим. 2: 6, 7, Діяглот) Инакше сказати, життя Ісуса було дане яко викуп за всіх, що вірують в Нього і слухають Його, і у своїм часі свідочтво сього буде дане, як се зазначає сей текст. Павлові головню дано привилей і задачу свідкувати сю правду иншим. (Гл. Вартову Башту з 1934 р. стор. 104, 105, англ. вид.)

¹⁵ Коли Ісус умер на дереві, тоді Він дав ціну викупу і зробив її важною. Коли Єгова підніс Ісуса Христа зі смерті і вивисив Його до неба, і Ісус Христос в небі представив ціну викупу яко офіру за гріх, тоді викуп був доконаний, і від того часу всі з Адамового покоління є власністю Христа Ісуса з котрими Він буде мати до діла після волі Божої. В тім часі Ісус купив своєю кровю потомків Адама. (Діян. 20: 28; Ефес. 1: 14; Кол. 1: 14; Жид. 9: 14; 1 Петр. 1: 18, 19; Одкр. 1: 5) Чи такий викуп був даний лише щоби спасти людей від смерті? Ні, се не була головна ціль. Викуп був даний, щоби отворити дорогу людям, щоби вони у своїм часі служили Господеві й жили. Сим дано людям нагоду доказати їх невинність до Єгови в оправданню Його імя і доказати, що Сатана є брехун. Ісус був одягнений в повну силу і власть від Єгови, щоби дати життя віруючим і послушним Йому. Тим то написано, що життя — се дар Божий через Ісуса Христа нашого Господа. (Римлян 6: 23)

Дар не може бути даний ані прийнятий без обопільної згоди дателя і отримуючого.

ЙОГО ІМЯ

¹⁶ В Пятидесятницю Ісус Христос зачав вибирати людей котрим дано нагоду доказати їх невинність до Бога, і котрі то сотворіння доказавши їх невинність, становлять свідків для імени Всевишнього. Приблизно чотири тисячі років минуло від коли Адам був засуджений на смерть, але нікому з людей не дано життя. Від Авеля аж до Йоана хрестителя лишень кількох людей затримали їх невинність до Бога і отримали признання, але нікому з них не дано життя, тому що замір Бога Єгови був перше вибрати людей для свого імя, котрі, разом з Ісусом мали становити Його свідків. (Жид. 11: 39, 40) Бог дозволив Дияволу напасти і переслідувати Йова, але Він не дозволив Дияволу вбити Йова. (Йова 2: 6) Бог дозволив Дияволу переслідувати і зневажати Ісуса, аж до ганебної смерті, але Ісус завжди затримав свою непохитність. З Ісусом Сатана мав нагоду іти аж до крайности в своїм змаганні виконати свій злий визов, але він доконати сього не міг. За вірність до Бога Єгови Ісус був лідний зі смерті як духове сотворіння і був вивисшений до найвисшого місця в небі. Тут знова Диявол стався брехуном і сила Єгови показала бути всемогучою. Від Пятидесятниці ціль Єгови була не лише, щоби доказати що Сатана є брехун, але також вибрати 144,000 сотворінь з роду людського, котрі мали пійти слідами Ісуса і доказати їх вірність до Бога аж до смерті, і Бог постарався, що такі вірні будуть співтоваришати з Ісусом Христом в роботі, яку Єгова виконує зараз перед знищенням Сатани і його організації. Єслиб одинока ціль смерті і воскресення Ісуса була спасти людей, тоді не булоб причини вибрати спеціальної кляси з між людей для несення свідцтва для імени Єгови. Сей факт, що Єгова перше вибирає людей для свого імя, котрі мусять нести свідцтво для Його імя і царства, є безперечним доказом, що оправдання Його імя є більшої ваги чим спасення людей. Апостоли Ісуса оули перші, що отримали користь із жертви викупу, і се було доказано через видлятя святого духа на них. Тоді вони зачали їх роботу, після волі Божої, а іменно, нести свідцтво для імя Єгови. Про се апостол каже: "Його бо ми твориво, сотворені в Христі Ісусі на добрі діла, котрі наперед призначив Бог, щоби ми в них ходили." (Ефесян 2: 10) Ось так показано, що апостоли були ділом Єгови, сотворені в Христі Ісусі, котрим приписано діло до виконання, і що послідувателі Ісуса Христа є сотворені в Христі Ісусі для доброго діла, і що се діло є далеко важніше чим спасення людей.

¹⁷ Се були релігійоністи, що ввели диявольську науку, що Бог призначив усьому духовенству роботу спасати душі і витягати їх з "чистилища" і спасти їх від "вічних мук"; і що такий

мав бути головний замір Всевишнього. Се був Диявол, що витворив таку ложну науку і спонукав людей научати її. Релігійоністи всякого часу ділали проти волі Божої, без огляду який би їх замір не був. Навіть протягом "періоду Ілії" з многих, що посвятилися чинити волю Божу, лише число або і зовсім ніхто, не приносив "жертви Господеві в праведності". Протягом того періоду людям головно проповідували отсі точки: Що Бог тепер спасає кількох людей, котрих він тепер вивисшить до неба щоби вони царювали з Христом і привертали рід людський до совершенности, бо Ісус дав своє життя як викуп за всіх. Про оправдання імя Єгови через Царя і Його царство ніхто і не думав. Господь Ісус очистив храм в своїм приході, щоби вірні могли виконати їх задачу до котрої вони були вибрані і приносили жертви Господеві в праведності. (Мал. 3: 3) Ціль очищення сих людей була, щоби увільнити їх від релігії і зробити сих вірних правдивими слугами і свідками для імени Всемогучого Бога щоби вони голосили про Його хвалення і Його славу.

¹⁸ Від Пятидесятниці найважніша робота була вибирання людей для імя Бога Єгови. З початку їх служення апостоли були свідомі о сім замірі Єгови і се вони проповідували иншим. "Бог з першу зглянувся на поган, щоби з них вибрати собі людей для свого імя." (Діян. 15: 14) Ті вибрані для Його імя мусять перше скористати з жертви викупу з причини їх віри і визнання Ісуса Христа і їх послуженства до Його приказів. Отже виходить, що хто вірував і визнавав імя Ісуса Христа, але дальше не робив поступу, той не стався з вибраних людей для імя Всевишнього. Лише вірувати і отверто визнавати, що Ісус Христос є Сином Божим, не є досить. Такий мусить робити поступ аж поки він докаже свою невинність до Бога. Ось так вибрання вірних свідків Єгови поступало вперед від Пятидесятниці, і се діло скінчить ся аж по приході Господа Ісуса Христа і зібранню Його людей. Апостоли і инші в їх часі, що вірували і слухали Господа Ісуса Христа, були вибрані як члени "тіла Христового" і люди для імени Єгови; але кілько було вибрано від часу апостолів аж до другого приходу Ісуса Христа, то Писання сього не зазначають, і як здається, то лишень кількох були вибрані. Се можна поперти фактом, що підчас періоду Ілії Ісус Христос приготляв дорогу перед Єговою через проголошення вістки Божої між людьми, а в 1918 р., Ісус Христос, як Великий Суддя, негайно прийшов до храму і зачав збирати до себе тих, що зробили угоду через жертву чинити волю Божу і котрі поступили вперед в праведності. — Пс. 50: 5.

¹⁹ Із приходом Ісуса Христа до храму, вірні апостоли і инші, що померли також вірними, були перші пробуджені зі смерті і зібрані до Господа; і се показано свідцтвом Його Слова. (1 Сол. 4: 13-17) Тоді посвячені були поставле-

ні на огнену пробу після волі Божої і вірні були зібрані до храму, і Сион був відбудований. (Пс. 102: 16) Ті, що є тепер зібрані до храму, є в'язі для імени Єгови, і там вони були зібрані в тій цілі, щоби прославляти Всевишнього; і, будучи покликані для цієї цілі, вони не мають славити ніякого сотворіння або людей. "Все в храмі його — все говорить: величчє!" (Пс. 29: 9) Перед зібранням вірних до храму, для більше до- рогих в Христі, були приписані задачі, щоби помагати іншим, що змагались служити Богу і Цареві. Між тими так покликаними декотрі вірно виконували їх задачі, а інші вдавали за учителів, вивисшували себе в своїй гордості, і через те вони впали коли день суду прийшов, і були відкинуті. Ті цілком посвячені Господеві, що доказали їх віру й невинність, отримали призначення в часі судження храму. Ціль Господа у виконанні певної роботи між Його людьми перед приходом до Його храму була, щоби розвинути клясу до зрілості в Христі Ісусі, котрі, будучи зеднані в храмі, мали виконати ціль задля котрої вони були покликані. Отже написано є: "Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звершення святих, на діло служення, на збудування тіла Христового." — Ефесян 4: 11, 12.

Єдність в чині

²⁰ Тепер ясним є, що ті в храмі були зібрані там для особлившої цілі і там вони мусять бути в цілковитій гармонії. Се є виразно й ясно показано, що Бог взяв сих людей для свого великого імя. Се є ті одиниці, що 'прийшли до єдності віри і знання Сина Божого, до повного зросту чоловіка, до міри повного зросту помазанника'. — Ефесян 4: 12, 13, Діяглтт.

²¹ Такі є в храмі з Ісусом Христом, навчені й проваджені Ним, а не проваджені й навчені людьми, і через се вони не хитаються від наук чужосторонних. Чи вони були зібрані там лише для їх спасення, дожидаючи бути забраними до неба? Певно, що ні. Вони є зібрані там для виразної й особливої цілі. Перед другим приходом Господа вони були під провідництвом святого духа. Вони були навчені дещо з Писання, але від коли вони були зібрані до храму, від тоді вони є навчені Богом через Ісуса Христа і від тоді вони розуміють і оціняють Слово Боже як ніколи перед тим. (Ісаї 54: 13) Світло Єгови сияє на Голову храму і відбивається на всіх членах храму, і так їх знання побільшається. Таке побільшення знання є дане, щоби храм міг бути більше оружений до великої і доброї роботи, що значить цілковита єдність у чині. "Всяке писанне богодухновенне і корисне до науки до докору, до направи, до наказу по правді, щоби звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий." — 2 Тим. 3: 16, 17.

²² Головна часть цієї збруї була дана їм від коли вони були зібрані до храму. Ся збруя не

була дана для відпочинку, але щоби всі в храмі виконували замір задля якого вони були вибрані; а що вони були вибрані задля імени Єгови, то се певно, що їх робота є проголошувати імя Єгови і та робота мусить бути виконана зараз перед Армагедоном. Отже задача всіх помазанників є повна і цілковита єдність в діяльності.

²³ Се є день Єгови, о який Він постарався для цієї цілі; а Його цілі відносно своїх людей є, щоби вони проголошували Його імя, і тому Він каже до них: 'Ви свідки мої, говорить Єгова, що я Бог.' (Ісаї 43: 9-12) Се час коли помазані свідки мусять голосити день шимсти нашого Бога. Століття перейшли від коли Господь зачав "визирати людей для свого імя", а тепер ті люди, будучи взяті зі світа і зібрані до Господа Ісуса, є поставлені на рішучу пробу. Прийшов найвищий час коли люди Божі є зібрані разом і котрі отримали припоручення виконувати роботу яку Єгова наперед призначив і замірив століття тому. Бог Єгова через Ісуса Христа тепер устав і виконує свою роботу, своє "незвичайне діло", а люди взяті для Його імя знаходяться в Його організації і мусять виконувати се "діло дивовижне", під приказом і кермою Господа Ісуса Христа, і се правило не виймає нікого хто знаходиться у громаді храму. (Ісаї 28: 21) Дивовижне діло Єгови яке тепер виконується, відкриває заслону поза котрою релігійні обманники оперували через століття, і ложно і звідничо уживали імя Бога і Ісуса Христа для виконання їх зневажаючої й злобної роботи. Се був Диявол, що започаткував релігію в цілі знеславлення Єгового імя, і тепер диявольські слуги далше уживають релігії для обманства.

²⁴ Сю лукаву релігійну організацію у світі Бог назначив імям облудниці або нечистою жінкою, котра є ворогом Бога і ворогом усіх, що люблять праведність і ненавидять беззаконня; і тепер лукавий ворог мусить вскорі бути знищений. Тим то Єгова дає розказ своїм помазанникам, а іменно: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1) Самий Бог і Ісус Христос, великий Виконатель, устав проти ворога, і всієї своїй організації Він велить устати і служити Господеві, і громада храму з походом війни несе свідство о імени Всевишнього. Ся війна не є людська, а се війна Господня. Гетьманом її є самий Господь Ісус Христос, котрий провадить і навчає ту армію, що по стороні Єгови. "Се я дав його свідком народам, проводирем і наставником народів." — Ісаїя 55: 4.

²⁵ Ввесь храм знаходиться під Його розказом; всі мусять бути послужні Його приказам або бути знищеними. (Діян. 3: 23) У тім храмі не може бути розділення. Члени храму мусять бути в повній єдності з Господом і одні з другими. Там мусить бути цілковита гармонія і єдність в їх діяльностях, себто, гармонія в роботі яку Господь Бог велів тепер виконати. Ті що оціняють їх привилей бажають не лише бути в

гармонії, але всі вони в згоді виконують волю Божу.

БУНТІВНИКИ

²⁶ Господня організація на землі ділає під Його розказом і виконує Його волю. Та організація не належить до жадного чоловіка, і тому вона не є під контролею ніякого чоловіка або людей. В часі періоду Іллі між посвяченими були амбітні люди, що бажали похвали і чести від інших, і не отримавши чести від людей, вони зачали спричиняти клопіт. Декотрі із них старались йти з громадою храму аж до сього часу. Для таких між Божими людьми місця нема, ані такі бунтівники не мають вимітки. Жадний чоловік не може полишитися в Божій організації хиба то чоловік служить Богу з несамолюбства. Господь виразно заявив у своїм слові, що Він бунтівників викине геть у вічну темряву. У вічу цієї відкритої правди, яку Господь дав своїм людям у минулих кількох роках, то у зборах здається ще знаходяться одиниці, що мають приємність у творенню клопотів. Такі одиниці не належать до кляси взятої для імени Господнього. Вони не є з громади храму. Між дійсними помазанниками не може бути клопоту, незгоди, суперечки, бо ті, що їм була приборучена робота Божа, радуються чинити Його волю і тому всякого часу ділають в єдності. Від часу до часу приходять відомости, що між певними зборами існує незгода. Певна річ, що в таких случаю самолюбство є причиною боротьби, і ті, що спричиняють клопіт, не належать до громади храму. Можливо, що колись хтось із них був прийнятий до храму, але вони не можуть позістати там і в той самий час спричинити клопіт. Відносно таких чинителів неспокою, що колись були в лінії до царства, Господь виразно сказав: "Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконня." — Мт. 13: 41.

²⁷ Такі лихотворці не погоджуються і з Господнім способом виконання Його роботи. Єслиби вони згджалися з Господньою роботою й бажали мати часть в тій роботі, то певно, що вони ніколи навіть не похваляли б клопоту. Протівно, вони бажать поступати після їх власної волі і не зважають на поучення Господньої організації, і тому вони є беззаконними і чинять беззаконня. Ангели Господні світловаришать з Ним у храмі, ділаючи під приказом Господнім, сейчас викидають таких лихотворців з храму.

²⁸ Нехай же кождий, що нарікає проти Господньої організації, або проти способу в який та організація виконує свою роботу, знає що його чекає хиба що він негайно направить свої кроки. Господь не позводить перешкаджати сві й роботі. Єсли хтось бажает вивищення і шукає похвали від людей або бажает панувати над громадою Божою і сим чином шукає задоволити свої самолюбні бажання, нехай такий знає, що

він напевно буде викинутий у вічну темряву. Ніхто не буде старатися перешкодити йому в Його мильнім напрямі, і тому такі бунтівники є відвічальні за їх власну судьбу. Ті що бажать угодити Господеві, звернуть увагу на сю остерогу, як се вона назначена в Його Слові, і будуть оминати всяку незгоду і клопіт і будуть згідно співділати одні з другими вибраними людьми Господа. Амбітні, самолюбні, миркачі і інші беззаконники св. Письмо описує сими словами: "Се погань (на вечерах) милостині вашої, що живляться з вами без страху, і пасуться; хмари безводні, од вітрів ношені; дерева осні, двичі умерші, викорінені; . . . Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лица задля користи. . . . Люті філі морські, що пиняться своїм соромом, блукаючи звiзди, котрим чорна темрява на віки хорониться." (Юди 12, 16, 13) Сей факт, що якийсь клопіт існує у зборі, є доказом, що між членами громади є непосвячені Господеві, що не належать до храму.

²⁹ Всі члени храму, будучи в єдності, люблять один другого і все стараються чинити добро таким, і вони оминають все те, що може принести шкоду членам тіла. Ніколи не треба оскаржувати брата або члена збору за злочин, хиба що є добре знані факти, і докази сього є ясні і неоспоримі й переконуючі. Коли робиться таке оскарження, то треба дати відбиток оскарження тому проти кого робиться його, щоби дати повну нагоду довідатися о правді. Коли таке оскарження посилає до головної квартири Товариства, тоді Товариство мусить припускати, що такі закиди є правдиві, бо ж всі посвячені Господеві повинні говорити правду. Се не значить, що оскаржена особа вже є винувата без переслухання, але відповідь Товариства є основа на тій гіпотезі, і, припускаючи що закид є правдивий, таке зло осуджується без осудження особи, і се робиться лише тому, щоби зберегти справи царства. Напримір, палення книжок або видавництва Товариства є всегда опрокинене, і певно, що ніхто посвячений Господеві не паливби таких книжок або літератури. Рівнож посвячена одиниця Господеві не буде оскаржувати інших за палення або нищення таких книжок і літератури хиба що факти є добре знані і запевнені, і тоді треба повідомити о сiм Товариство, щоби взяти потрібні кроки схоронити літературу. Се булоб цілком в гармонії з справедливістю для представителя Товариства осудити діло нищення літератури Господньої, припускаючи що закид є правдивий, без осудження особи. Братська любов мусить панувати, і остаточно помазанники ніколи не повинні робити щось щоби спричинити шкоду їх браттям. Признання або непризнання людське не є важне, але добро Господньої організації є дуже важне, і лише ті, що добре доглядають справ такого царства, отримать признання. Помазані члени храму будуть пильно оминати всяку незгоду

з іншими, що співтоваришать з ними. Якщо ж вірний стрінеться з тими, що рішилися сярчичити поради Господнього Слова, котре каже: "Сказав я: Буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм, забезпечу уста мої, як довго беззаконник передо мною." (Пс. 39:1) Отже оминайте незгоду!

²⁰ Що ж збір повинен робити, якщо в ньому знаходяться такі одиниці, що спричиняють роздор? Який напрям вірні повинні взяти і показати до таких одиниць, що роблять незгоду? Апостол Павло відповідає на це питання такими словами: "Благаю ж вас, братте, остерегайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчилися, і вхляйтесь од них. Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а своєму череву; і ласкавими та благословенням обманюють сеоця недужих." — Рим. 16: 17, 18.

²¹ Коли є такі одиниці, що спричиняють клопіт і перескаржають порядній роботі Господньої організації, тоді нехай вірні відступлять від таких незгідних одиниць і нехай ідуть в мирі і з ревністю виконують роботу яку Господь поручив їм до виконання. Вони повинні пам'ятати всякого часу те припоручення яке Господь дав членам храму, а іменно, проповідувати Його ім'я і день Його пімсти.

²² Часом Товариство Вартової Башти дістає звідомлення, що між братами знаходяться одиниці, про котрих пишуть як слідує: "В нашій організації служби є одиниці назначені до відвічальности, котрі часто оскаржують інших братів у зборі за злочини, злорічать проти братів, що приносять їм шкоду і розділ. Яке є становище тих одиниць, що обмовляють своїх братів, і принаймні на погляд, стараються ушкодити їм? і як ми повинні відноситися до таких одиниць?"

²³ Здається, що хто признає себе за члена храму і в той самий час займається обчерненням своїх братів, і бажає ушкодити їм в очах інших, такі злорічки або добровільно і злобно стараються ушкодити іншим або захоріли на якусь духову недугу. Якщо вони злобно стараються ушкодити іншим і спричинити роздор, таким одиницям треба докоряти, і, якщо вони не звернуть їх уваги на такий докір тоді треба знехтувати їх зовсім, як се апостол заповів. Якщо ж вони духово занедужали, тоді треба допомогти хорим, після вказівок св. Письма. Про сих, що ослабли духово, Писання кажуть: "Хто між вами тяжко страдає? нехай молиться, хто радіє? нехай співває. визнавайте один одному гріхи, і молітеся один за одного, щоб сцілятися вам. Много бо може молитва праведного певна. Братте, коли хто з вас зблудить правди, і наверне хто його, нехай знає, що навернувши грішника від блудної дороги його спасе душу від смерті і покрие множество гріхів." — Якова 5: 13-16, 19, 20.

²⁴ Коли хтось в громаді Божих помазаних людей злорічить проти інших, то він напевно зблудив від правди і сим грішить проти Господа і є в небезпечі вічної смерті. Якщо ж заблудший шукає помочи від братів, тоді "презвитери", т. є браття дорослі в Христі, повинні зійтися разом із заблудшим і нехай моляться над ним і покажуть йому з Писання великий привилей мати радість Господню, що є представлено через помазання олієм. Господь ласкаво постарався о таку провізію і браття можуть допомогти хорому і навернути його з блуду, і се може спасти заблудшого від знищення й також покрити множество гріхів.

²⁵ Нехай кождий у храмі памятає, що Диявол все старається знищити "насіння жени", котрому Христос поручив своє свідоцтво, т. є, Божому останкові, і тоді кождий в храмі буде пильно старатися помагати своїм браттям побідити Диявола в його злім замірі. Хто з помазаників зблудить, той є в небезпечі другої смерті від котрої воскресення нема. Отже всі вірні мусять вважати, щоби не шкодити один одному в храмі, але противно берегти і помагати тим, що в храмі. Вони всі є одно в Христі Ісусі, і любов Христова вяже всіх разом, що мають Його духа. Любов, що є совершенним виразом несамолобства, мусить бути порушаючою мотивою до всякого діла і один до другого, що є з громади храму. "Тим же оце, доки час маємо, робімо добро всім, а найбільш товаришам по вірі." — Галат 6: 10.

²⁶ Особистість не повинна мати місця між Господніми помазаниками. (Якова 2: 2-4) Ніхто в Христі не може жити для себе, але він мусить жити для Христа Царя, і тих, що в Христі. "І (що) Він умер за всіх, щоб живі ніколи більш собі не жили, а Тому, хто за них умер і воскрес. Тим же ми від нині нікого не знаємо по тілу; коли ж і знали по тілу Христа, то тепер більш не знаємо. Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворіннє; старе минуло; ось стало все нове." — 2 Кор. 5: 15-17.

²⁷ Се час на мир між Божими людьми, і час на єдність в діланню і у боротьбі всіх Божих людей проти ворога. Се значить, що мусить бути повна і цілковита єдність в діяльності помазаників. Апостол уживає символічної мови щоби пояснити єдність в діяльності помазаників: "Тільки достойно благовістя Христоваго живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога. Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страждати, маючи ту ж боротьбу, яку в мені виділи, і тепер чуєте про мене." — Филип. 1: 27-30.

²⁸ Господня організація не ділиться. Між тими, що у Христі, не може бути розділення ані замішання. Ті що спричиняють клопіт або роз-

ділення, або котрі нарікають проти способу провадження Господньої роботи, такі напевно будуть викинуті. Нехай кождий, що признає себе бути в Христі, поступає в мирі й гармонії з своїми братами і оминає всякий спір між тими, що служать Богу. Если вирене якесь непорозуміння між двома або більше одиницями, полагодьте сю ріжницю сейчас, згідно з Писанням. Клопоти між помазаною громадою Божих людей є річ минувша, а не теперішня. На конвенції в Колумбус ціле зібрання односторонньо згодилося повернути до їх домів і від того часу оминати всякі непорозуміння між собою. Декотрі з них не дотримали їх обітниць, однак можна завважити, що число нарікань від того часу значно зменшилось. Надіймося, що в будучині не буде місця на такі нарікання. Нехай всі стануть разом і отворять сильний фронт проти ворога, посвячуючи всю свою енергію і силу на прославлення імя Бога Єгови і Його царства. Се є найбільший привилей який коли був даний сотворінню. Подібного привилею ніколи не буде дано людям на землі. Чи ви покажете оцінення сього привилею? або чи ви будете дальше стояти, як се ви називаєте, при своїм праві? Памятайте, що ви згодилися чинити волю Божу і сим ви віддали всі свої особисті права, і що ваша єдина задача тепер величати імя Єгови після Його приказу.

²⁹ Помазанникам тепер припоручено піднести високо прапор царства і заявляти всім, що бажають слухати, що прийшов час коли Єгова оправдає своє імя, і що Він виконає свою велику роботу; що Єгова через Ісуса Христа, у короткім часі, знищить лукавого і чинителів беззаконня. Всі, що бажають знайти охорону, мусять сильно стати по стороні Бога і Його Царя. Се не становить релігійного руху, але се є зеднана діяльність проти релігії й всієї іншої часті організації Сатани. Через многі століття Єгова приготавлявсь до сього часу, і ось прийшов Його час на виконання Його пімсти проти всіх противників Царства. Хто бажає затримати невинність до Бога, той мусять цілковито посвятитися Його царству, тому що через те царство Єгова оправдає своє імя. Тепер прийшов час коли любов Христова сильно вяже разом всіх помазанників. Се значить, що самолюбні не можуть знаходитися між ними. Господь поручив справи свого царства помазаній громаді храму, і від них Він вимагає повного і цілковитого довіря і гармонії в діяльності для поступу справ царства. Всякий, що називає себе у Христі і шукає своїх особистих інтересів проти інтересів царства, такий не знаходиться у храмі, і тим самим не є вибраним слугою. Ті що в храмі є сліпі на все окрім справ царства. "Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посел мій? Хто такий слі-

пий, як той, що я полюбив Його, такий сліпий, як раб Господень?" (Іса. 42: 19) Чи ви є один з Божих вибраних і помазаних і взятих зі світа бути свідком для Його святого імя? Если так, то вважайте, щоб ви поводитися гідно з вашим привилеєм і співтоваришили з Ісусом Христом в Його великій роботі оправдання.

СПІВТОВАРИШІ

⁴⁰ Кождий з помазаного храму громади буде виконувати те "дивовижне діло" Єгови на оправдання Його імени. Видима часть Божої організації тепер знаходиться на переді війська, виступивши проти ворога і відкриває гіпокризію і обманників релігійних. Вони співають хвалення Єгови і Його царства. Їх пісні хвалення виявляють повне довіря в Господа і що побіда Христа Царя є певна і близька. Жених і невіста є разом: "А Дух і невіста глаголють: Прийди!" Їх пісня доходить до ушей людей доброї волі до Бога і котрі бажають справедливости. Сі чуючи сю пісню хвалення, радісно прилучаються до помазанників і кажуть, "Прийди!"

⁴¹ Велика громада співділає разом з "малим стадом" на славу Єгови. Цілковита єдність і гармонія між ними є показана в Писаннях як і в фактах. Велика громада виходить зі всіх народів, поколінь, людей і язиків перед престіл Божий і разом з помазанниками і ангелами в небі співають хвалення Всевишнього. (Одрк. 7: 9-12) Отже помазанники і їх співтовариші є злучені в роботі і разом проголошують, що день оправдання імени Єгови і визволення викуплених уже прийшов. Нехайже ніхто з тих, що любить Бога, не тратить час і енергію на загроження свого вічного істновання через незгоду над малими і неважними річами. Найважнішою річю є царство Боже під Христом. Всі інші річі є малої ваги і не варт застановлятися. Нехай ніхто із тих, що стали по стороні Бога і Царя, не буде знеохочений. Робіть всією вашою силою на славу Божу, знаючи добре, що Він не бажає більше сього. Після вашої віри станеться вам. Если ви будете стояти сильно і радісно виконувати ваше припоручення і задачу, то ви не впадете. Битва не ваша, а Божя. Все памятайте факт, що Ісус своїм життям-кровю відкупив рід людський, що Єгова через Ісуса Христа взяв собі з між викуплених людей для свого імя; що вірний слуга кляса тепер в єдності і в храмі з Господом і в гармонії спільно ділають разом; і що "інші вівці", їх співтовариші, стоять перед престолом. Всі мусять бути в повній гармонії на славу і честь Єгови. Ісус Христос, великий Виконатель Єгови, вскорі осує всі річі, що противляться царству, і тоді настане благословений час у котрім все, що дихає, буде прославляти Всевишнього. — Пс. 150: 6.



ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переломено з англ. "Вартової Башти" з 1-го червня, 1938.)

ЧАСТЬ 1.

"Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливості — наглядником твоім." — Ісаї 60: 7.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ в ніякім змислі не є демократичною. Єгова є всевишнім, і Його правительтво або організація є теократична. Сьому заклоченню годі заперечити успішно. Нехайже ся велика і безперечна правда провідничить в досліджуванню повисшого текста і того, що наступить опісля.

² Бог Єгова посідає найвисшу силу, отже Єгова і Ісус Христос разом становлять "Висші Власти" котрим всі люди мусять піддатися. (Рим. 13: 1) Про Ісуса пророцтво говорить що Він "Бог кріпкий" (Ісаї 9: 6), що значить могутий виконатель або чиновник Єгови, Всемогучого Бога. Він є представителем Всемогучого Єгови. (1 Мойс. 17: 1) Ісус Христос є "Головою церкви" котра є Його тілом. (Сол. 1: 18) Єгова є "головою Христа" (1 Корин. 11: 3), отже головою Сиону, Божої столичної організації, котра є чисто теократичним правительством, а не якоюсь людскою властю, або правительством. Організація Єгови — се царство. Воно не становить обмеженої монархії з обмеженою конституцією і не є залежне від якогось сотворіння. Єгова настановив Ісуса Христа Господом і Царем, і Ісус Христос не відповідає перед своїм тілом за свою урядову діяльність. Всі урядові чини і служба, представлені через різні уряди в народі ізраїльским, котрий був типічним народом Єгови, тепер сповняє Ісус Христос — Цар. В урядовій службі члени тіла Христового ділають лише в обмеженій мірі як підсвятиники, Левіти, і є покликани до царства "написаних судів" Божих. Тимто ніяка особа в організації під Ісусом Христом не має висшого степеня або чину. "Всі є одно в Христі Ісусі", котрий є Головою (тіла). Бог Єгова і Ісус Христос є Учителями, а Ісус Христос у храмі руководить видимою і невидимою організацією. В тій організації не існують особисті права, але кождий член організації мусить бути в цілковитій підданстві Голові. Ті засади треба добре зрозуміти і памятати, що всі члени в організації мусять бути в гармонії з роботою.

³ Головна ціль сього видавництва є помогти Божим людям тепер на землі більше оцінити їх споріднення до Бога і Христа, і тоді гармонійно йти вперед. Тепер громада храму прийшла до єдності "до міри зросту сповнення Христового ... котрий єсть голова ... котрого все тіло зложене і звязано всякою увязю спромози по дійству, (яке є в мірі на збудуванне самого себе в любові)". (Ефесян 4: 13-16) Після уповажненого перекладу слова пророцтва Ісаї 60: 17 звучать: "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь,

замість каменя — залізо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливості — наглядником твоім." Сі слова є пророчи й повне сповнення їх взяло місце по приході Ісуса Христа до храму і по відбудуванню Сиону, і порівнює стан річей який існував у церкві перед і по приході Господа Ісуса до храму. Се пророцтво Ісаї показує, як робота помазаного останка в Христі буде більша і славніша чим перед відбудуванням Сиону, і сю різницю показано в порівнянню золота із міддю, і як срібло є багатше чим залізо, і як мідь доросла від дерева, і залізо від каменя. Инакше сказати, сі матеріяльні річі показані яко порівняння і пояснення теперішних кращих і щасливіших обставин які тепер існують в Божій організації.

⁴ Те пророцтво Ісаї в меншій мірі сповнилось тоді, коли жидівський останок був визволений з Вавилону поганськими царями медійским Дарієм і перським Киrom, і коли сі типічні люди повернули до Єрусалиму (Сиону) і там вони відбудували храм Божий і збудували мури. (Езра 6: 1-15) Се уловіняє, що другий перський цар по Кирові змусив поганських противників помагати відбудувати єрусалимський храм і мури. Про се пророцтво Ісаї 60: 16 говорить: "Наче молоко ссати, будеш насичуватись добром народів, поживати скарби царські, ніби груди ссати, а тоді зрозумієш, що я, Господь — спас, визволитель твій, потужний Яковів." — Іса. 60: 16.

⁵ Дальше, те пророцтво Ісаї 60: 17 мало тимчасове сповнення в установленню церкви за днів апостолів; а так знова Божі люди були поневолені й переслідувані вершок чого прийшов в 1917 і 1918 р. Але цілковите сповнення прийшло на вірних послідувателів Ісуса Христа по тім, як Ісус Христос прийшов до храму, щоби судити, переправлювати і показати вірних синів позатипічного Левія.

⁶ Ради проводу своїх читачів в досліджуванню сього предмету, **Вартова Башта** одважить ся заявити, що на підставі поданих тут виводів, котрі є вловні поперті Писаннями, научення зборів підчас "періоду Іллі" відносно свободи у зборах у вибиранню їх старших і дияконів було мильне; що текст в Діяніях Апостольских 14: 23 був мильно зрозумілий, і через те саме мильно пояснений, і що голосовання на слуг через піднесення рук членами збору не було властивим способом; що припоручення "висвячувати" або "назначувати урядників в церкві" ніколи не було дане громаді або зборові; і що се, що апостол Павло нічого не говорить про таке розпорядження, є дуже переконуючим доказом, що таке заклочення є властиве; що Павло, ділаючи

після научення Господнього, передав певну власть і силу Тимотейові й Титові виконати певні задачі в церкві відносно вибирання слуг або урядників, але що та власть не була передана всій церкві як "демократичному" тілу. Далше, що підчас періоду від днів апостолів аж до приходу Господа Ісуса до храму Єгови, Господь розпоряджував справами церкви через святого духа; що з приходом Ісуса Христа до храму, Господь Ісус Христос самий управляє всіма речами церкви, бо Він має повну власть і сповняє місця й уряди які займав апостол Павло і інші; і що поучення дані Павлом Тимотейові й Титові відносяться також до "останніх днів" в котрім то часі ми тепер жиемо; і що той "вірний і розумний слуга" тепер займає позицію подібну до тієї, що займав Тимотей і Титус, і що той слуга тепер ділає під розказом і назиром Господа Ісуса Христа, і тому ціла організація мусить бути в єдності і поступати вперед в цілковитій згоді і гармонії.

⁷ Се день Єгови і час на оправдання Його імя. Він назначив свого вибраного слугу як свідочтво для людей, і голова того слуги, є Ісус Христос, Провідник і Чиновник. (Іса. 55: 4) Ісус Христос у храмі руководить Сионом, і кожний член храму мусить бути в цілковитій гармонії з Ним і радісно сповняти Його прикази, і тому ніякий член не має права ані привилею поступати після своїх власних ідей. Ісус Христос є головний представитель і оправдатель Єгови, а понад цілою організацією є Всевишній Єгова. Кожний член тієї організації мусить дбати о загальне добро її, а не ділати самолюбно. Останкові тієї організації тепер поручено много, а ще більше вимагається від них. Щоби вони могли іти вперед в боротьбі, то Господь постарався о знання для їх помочи і надії і потіхи й кермує їх на правий шлях. Між людьми Єгови під Христом не може бути розділення, але всі мусять стояти рама в рама як одно тіло, радісно приносячи їх офіру Господеві в праведності. В декотрих зборах буває ще не згода, але коли вірні дістануть властиве вирозуміння Божої організації і їх особисте споріднення до неї, тоді не може бути боротьби між Божими людьми у котрій останок бере участь. Прийшов час на цілковитий мир в Божій організації, і час вінни тротти ворога.

ПРАВИЛО

* Начальник, Ісус Христос, за днів Його перебування в тілі не дав ніякого розпорядження щодо правління зборами Його послідувателів, або відносно вибору слуг між ними. Він вразно зазначив своє споріднення до церкви. Він є Основним Каменем і Будівничим, і тому Він сказав до своїх апостолів: "На сьому камені (Христі) збудую церкву мою." (Мат. 16: 18) Він передав певну власть своїм апостолам, і сказав до них: "Яко ж після мене Отець, і я посилаю вас... Прийміть Духа святого." (Йоана

20: 21, 22) Для зборів своїх братів Він дав поучення щодо переступів проти Божої організації і як вони повинні руководитись в таким случаю, але він не полишив жадного поучення щодо вибору слуг. (Мат. 18: 15-18) Коли Саул, котрий опісля був названий Павлом, став просвітчений Господом і залишив релігію, тоді Господь Ісус назначив його особливим представителем і дав йому спеціальне припоручення до виконання. "Рече ж до него Господь: Иди, бо сей у мене вибрана посудина, щоб нести ймя мое перед поган, і царів і синів Ізраїлевих." — Діян. 9: 15.

⁹ Павлові була поручена слідуоча вість і задача: "Він же рече: Бог отців наших вибрав тебе розуміти волю Його, й видіти Праведника, й чути голос із уст Його. Бо будеш сьвідком Йому перед усіма людьми у тому, що ти бачив і чув еси." (Діян. 22: 14, 15) "Другої ж ночи став перед ним Господь і рече: Бодрись, Павле; як бо ти сьвідкував про мене в Єрусалимі, так маеш і в Римі сьвідкувати." — Діян. 23: 11.

¹⁰ Павло також сьвідкував про своє припоручення як слідує: "Я бо прийняв од Господа, що й передав вам." (1 Корин. 11: 23) Відносно вісті яку Павло голосив він сказав: "Ані бо від чоловіка не прийняв я його, ані не навчивсь а через одкритте Ісуса Христа." (Гал. 1: 12) Ось так писання показують, що апостол Павло отримав особливше поучення від Господа відносно його задачі. Господь Ісус дав своїм ученикам особлившу обітницю, а іменно: "І я вблагаю Отця, і дасть вам иншого утішителя, щоб пробував з вами по вік. Духа правди, котрого сьвіт не може прийняти; бо не видить Його, ані знає Його; ви ж знаєте Його, бо з вами пробуває і в вас буде. Утішитель же, Дух сьвятый, котрого пішли Отець в імя мое, Той научить вас усього, й пригадає вам усе, що я глаголаю вам." (Йоана 14: 16, 17, 26) Отже ясна річ, що коли Павло установляв порядок в церкві, то він був кермований сьвятим духом, через Слово Боже, і також отримував пряме поучення від Господа Ісуса Христа. Отже те, що Павло зробив, мало бути вираженням волі Божої відносно Його церкви, збудованої на Ісусі Христі, котрий є основою й головою її.

¹¹ Через воскресення Ісуса Христа Сион став відбудований. (Рим. 1: 4) І апостоли так розуміли, як се показано в Діян. 4: 23-27. (Пс. 2: 1-6) Павло, яко особливший слуга Господень, мав пам'ятати Писання відносно установлення Сиону, і котрі то Писання включають пророцтво Ісаї 60: 17. Що Господь сказав Павлові відносно цілковитого сповнення пророцтва про Сион, як се подано у повисшій тексті, сього нема відкрито, але ми знаємо що Павло отримав певну інформацію якої він не міг відкрити, але котра то інформація служила йому яко провідник в його роботі. (2 Кор. 12: 4) Той порядок який Павло зробив у церкві під керовництвом Господа Ісуса Христа сконечности мусів бути в гармо-

нії з пророцтвом про Сион, тому що церква і Сион є нерозділені. Тут буде намісці сказати, що імя "церква" більше відноситься до вірних послідувачів Ісуса Христа аж до приходу Ісуса Христа до храму, і в котрім то часі Сион став відбудований і ту організацію названо "Сионом". Коли Сион став відбудований, від тоді те зеднане тіло мусить бути в цілковитій гармонії у виконанню волі Божої.

¹² Сю тверду правду годі заперечити, що нігде в посланнях апостолів до церков Павло не дав ніякого поучення щодо способу вибирання зборових слуг, котрі то поучення вони мали б виконати яко демократичне правлюче тіло. Сконачности виринає питання: Чому не дано такого поучення? І відповідь мусить бути, що назначення урядників або слуг церкви не було поручене членам кожної громади наче б та громада мала бути демократично правлючою організацією. Если б се була воля Господня, що кожний збір мав бути само-правлючим, тоді певно Павло був би дав ясні поучення. Поучення в Писаннях відносно вибирання слуг, старших і дияконів, Павло дав Тимотейові й Титові, і обидва сі мужі були назначені Павлом робити порядок у зборах. Як виглядає, то сим двом людям Господь поручив владсть щодо організованя і правлення церкви.

¹³ Між смертю апостолів а другим приходом Господа Ісуса Христа проминув довгий протяг часу. Павло не дав ніякого поучення щодо вибирання слуг церкви протягом того періоду, але, як Писання показують, ціла справа була полишена для Господа, котрий запосередництвом святого духа дозирає усіх справ церкви. Без сумніву Павло мав предвидіти розбиття зборів, що сталося зараз по його смерті, і виринення релігійоністів, котрих полишено без ніякої перешкоди аж до приходу Господа Ісуса до храму. Апостол Павло знатиском сказав: "І Він (Ісус Христос, а не збір) настановив інших апостолів, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями на звершенне съвитих, на діло служення, на збудованне тіла Христового, доки дійдемо всі до з'єднення віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового." (Ефесян 4: 11-13) Отже з відси ясно виходить, що той збір котрий назначає евагелістів, пастирів і учителів, ділає проти Господнього розпорядження.

¹⁴ Коли ясно зрозуміється і оціниться, що ніколи в історії Божої церкви Господь не трактував церкви як демократії; що ідея о демократії цілком не знаходиться у писаннях апостолів до церков; що позаяк нема натяку що у зборах

існує конфедерація або союз, який існує між державами Америки, для того муситься заключити, що форма правительства Гієрархії, котра є так вельми звіднича, є чистим витвором Диявола; і також, що демократична форма правительства не є по Слові Божому. Так річ малась з правлінням священниками Єрусалимом, як се показано пророцтвом Еремії, коли то само-звана вибрана кляса, духовенство, управляла супроти Божої волі. Так і Римо Католицька Гієрархія і подібні правительства і релігійні організації походять від Диявола і є установлені для тієї цілі, щоби відвертати людей від Бога і Його Царя, і привести їх під контролю представителів Диявола. Отже вірні апостоли Господа Ісуса Христа не могли розпочати організації, котра б мала бути правлена демократичним способом або "розказами" священників або гієрархії. Правління Бога Єгови, як Його типічних людей так і людей взятих для Його імя, є чисто теократичне. Боже царство або організація є чисто теократичним, і не підлягає ніяким примхам або правам сотворіння.

¹⁵ Страдаючи під гноблячим правлінням духовенства і Гієрархії, щирі люди звернулися до демократичного правительства релігійних організацій з надією о кращу будучність, і таку методу практиковано через многі роки в релігійних організаціях. Але чи се згідно з Писанням? Сей факт, що ця метода була принята у зборах через тих, що називали себе слугами Господніми, не є доказом її правильности. Протягом періоду церкви представленого через Ілію, щирі послідувачі Ісуса Христа полишили вавилонські організації і вийшли з в'язам в замураєних одєжах, котрі вони отримали з причини їх побуту в диявольській організації. В часі періоду так званім "період Елисея" старші й диякони в зборах були вибрані голосами через піднесення рук членами збору. Чи се було на місці чи ні, то Господь позволив на се, а що найменше не перешкоджав сьому. Замір або ціль Християнів, що поступили після такої методи, була добра, однак се не зробило сієї методи згідною з Писанням. Підстава такої діяльности або голосовання вони казали знаходиться в Діяніях Апостольських в 14: 23. Варнава співтоваришив з Павлом в роботі проповідування евангелії і в спростованню ріжних справ у зборах. Маючи се на ввазі, завважте слова в Діяніях Апостольських 14: 23: "(Павло і Варнава, а не збір) рукоположивши ж їм пресвитерів (в ріжних зборах) по церквах і помолившись з постом, передали їх Господеві, в котрого увірвали."

(Дальше буде.)

"Сам собою я клянуся: — а з уст моїх виходить тільки слово справедливе, слово незмінне, — що передо мною пригинатись буде всяке коліно, та що на мє імя будуть присягатись усі язики." — Ісаї 45: 23.